

Güray Sert

KORKUD

Gece gözüm,

O kadar özledim ki, o zifiri gözlerinde kaybolmayı, o güzel bakışlarıyla beni hapsetmeni. Gözlerimi her kapatışında hayallerime giriyorsun. Gerçekten beraber olamasak da, düşlerimde yanındasın. Ne var ki, geçen gün, seni görmeyi özlediğim kadar, senin bana bakışını da özlediğimi fark ettim. Neyse ki, yolculuğumun büyük kısmını bitirdim sayılır. Biraz yolculuğumdan bahsedeyim.

Mevlânâ şehrine geledi iki gün oldu. Dün mübareği ziyarete gittim. İkimiz için de dua ettim. Sonra bir mevlevihane buldum, girdim. Çok güzel karşıladılar beni. Sanki geleceğimi biliyor gibiydiler. Hatta gözleri görmeyen bir amca, " Hoş geldin Hasan" dedi bana. Şimdi bu şaşkınlığımı yazabiliyor olsam da o an hiç garipsemedim ve nedense sormadım, adımı nereden bildiğini. Onlar beni, ben onları tanıyor gibiydim. Yemeğe buyur ettiler. Sonra "sema" yaptılar. O tavrı, o kendilerinden geçişi görmelisin. Üzerlerine giydikleri beyaz elbisenin adı tennureymiş. "Bunlar bizim kefenimizi simgeler" diyorlar. O tennureler ile bir sema yapışları var; görseñ nutkun tutulur. Ayın sırasında yanımda oturan o ânâ amca, sanki görüyormuş gibi tek tek anlattı ayinin tüm detaylarını. Postnişin nedir? Neyi temsil eder? Neden ayin dört selamdır? Hepsini öğretti bana. Etkilenmemek elde değil, lakin yollar beni bekler. Yarın buradan ayrılacağız.

Ayrılacağız diyorum, çünkü sanırım yalnız değilim. Mekke'den çıktığımdan beridir beni takip eden biri var. Peşim sıra beni izleyenin, bu yolculuğu efsanevî bir hüviyete sokacak bir kuş, ya da bir bulut parçası ya da ne bileyim bir köpek falan olmasını dilerdim ama değil. Yaklaşık 40 yaşlarında iri kıyım bir adam, beni takip eden. Bunları okurken lütfen endişelenme. Çünkü ben bu adamın bana zarar vermeyeceğinden eminim. Şimdiye dek aynı yerlerde durduk, aynı yerlerde dinlendik, aynı yerlerde konakladık. Bana temas edebileceği çok yer oldu. Amacı bana zarar vermek olsaydı şimdiye dek eline çok fırsat geçti. Yapardı ama yapmadı. Uçsuz bucaksız çölde art arda yürüdüğümüz anlar oldu. Hatta yağmura yakalandığımız bir gece aynı kayanın iki farklı oyuğuna saklandık. Öyle bir yağmur yağıyordu ki; o yağmur tüm kanları temizler, o gök gürültüsü tüm çığlıkları bastırır ve o karanlık, tüm ölümleri örterdi ama yapmadı.

Onu ilk fark ettiğimde, beni takip ettiğini bilmiyordum. İlk zamanlar görünmekten korkuyor, yarım yamalakta olsa saklanmaya çalışıyordu. Belki de bana öyle geldi. En başlarda endişelenmedim desem yalan olur. Bu yüzden sana da hiç bahsetmedim. Ama şu an içim çok rahat ve eminim ki o, benim yol arkadaşım. Belki de kendisine aynı menzil ve güzergâhı belirlemiş iki kişiyizdir, belki de değildir bilemem ama ondan bir zarar görmeyeceğimi biliyorum.

Bir sonra ki sefer inşallah Eskişehir'den yazacağım sana. Oğlumu da, seni de hasretle kucaklıyorum. Allah yâr ve yardımcın olsun...

Hasan